

مادر لطفی، زنی برجسته از جنبش دادخواهی ایران درگذشت!

با تأسف و اندوه فراوان، باخیر شدیم که خانم فروغ الزمان تاجبخش (مادر انوشیروان لطفی)، یکی از پیگیرترین مادران و خانواده های خاوران، در عصر یک شنبه ۲۱ بهمن ۱۳۹۷، از میان ما رفت. این زن جسور چهره ای شناخته شده و نام آشنا و بسیار دوست داشتنی در میان جنبش دادخواهی و فعالان سیاسی و اجتماعی ایران است و به جرأت می توان گفت که یکی از موثرترین افراد جنبش دادخواهی در ایران بوده است. از دست دادن این زن عاشق و مقاوم که به تمام مبارزان راه آزادی و عدالت خواهی توان حرکت و ایستادگی و شجاعت می داد، داغ بزرگی بر دل جنبش دادخواهی ایران گذاشت. او با اینکه بارها و بارها توسط نیروهای اطلاعاتی و امنیتی اذیت و آزار و شکنجه و تهدید و بازجویی و بازداشت های موقت قرار گرفت، ولی هیچ گاه از عزم خود برای ایستادگی و دادخواهی دست نکشید و همواره عضوی فعال برای دادخواهی فرزندش انوشیروان لطفی و تمامی کشته شدگان سیاسی در ایران بوده است.

منصوره بهکیش که پیش از انقلاب ۵۷ با مادر آشنا شده و رابطه بسیار نزدیکی با او داشته است، پس از شنیدن خبر مرگ مادر در تبعید این چنین می گوید: «باورم نمی شود، وای بر ما، وای بر ما. مادر لطفی عزیزمون، آن مادر مهربان و شجاع خاوران، آن زن جسوری که همواره به همگی ما انرژی و توان حرکت و ایستادگی و درس مقاومت می داد، امروز عصر ساعت ۳۰.۵ یک شنبه ۲۱ بهمن در بیمارستان توس تهران، از میان ما پر کشید و رفت. چگونه می توان طاقت آورد. باور نمی کند دل من مرگ خویش را. تمامی عزیزان ما ذره ذره آب می شوند و می روند. مادر لطفی و بسیاری از مادرانی که از میان ما رفتند، فارغ از این که مادر فرزندان شجاعی چون انوش ها باشند، به شخصه خودشان انسان های بسیار مبارز و تاثیرگذاری بودند و مادر لطفی نمونه بارزی از این مادران و زنان جسوری بود که یک لحظه آرام و قرار نداشت و تمام وجودش خشم به دشمنان و ایستادگی در برابر ظالمان برای دادخواهی و عشق به خانواده ها و دوستان و شور و انرژی بود، فارغ از اینکه عزیزان ما از چه گروه و دسته ای بوده اند. رفتن آنها برای خانواده ها و دوستانی چون من که سال ها نفس به نفس کنار همدیگر بودیم و از همدیگر درس ایستادگی و انرژی می گرفتیم، خیلی سخت است، آن هم در این دیار غربت که چون خوره جان انسان

را می خورد، ولی از او و دیگر مادران مقاوم چون مادرم آموختم که در هر شرایطی باید ایستادگی کرد و برای دنیای بهتر جنگید.»

وجودش خشم به دشمنان و ایستادگی در برابر ظالمان برای دادخواهی و عشق به خانواده ها و دوستان و شور و انرژی بود، فارغ از این که عزیزان مان از چه گروه و دسته ای بوده اند.

رفتن آن ها برای خانواده ها و دوستانی چون من که سال ها نفس به نفس کنار همدیگر بودیم و از همدیگر درس ایستادگی و انرژی می گرفتیم، خیلی سخت است، آن هم در این دیار غربت که چون خوره جان انسان را می خورد، ولی از او و دیگر مادران مقاوم چون مادرم آموختم که در هر شرایطی باید ایستادگی کرد و برای دنیای بهتر جنگید.»

ما مادران پارک لاله ایران، در این غم بزرگ با خانواده آزاده و شریف تاجبخش و لطفی و هم چنین با مادران و خانواده های خاوران و تمامی فعالان سیاسی و اجتماعی شریکیم و همراه و همدرد این خانواده و دیگر خانواده های دادخواه ایستاده ایم تا روزی که دادمان را از بیدادگران بستانیم و دنیایی انسانی بسازیم.

ما نیز این مادر عاشق را با گل های سرخ و سفید بدرقه می کنیم. یادش زنده و راهش ماندگار باد!

بخشی از شعر زیبای شاملو در وصف عشق

« من ریشه های تو را دریافته ام

با لبانت برای همه لبها سخن گفته ام

و دستهایت با دستان من آشناست

در خلوت روشن با تو گریسته ام برای خاطر زندگان

در گورستان تاریک با تو خوانده ام زیباترین سرودها را

زیرا که مردگان این سال عاشقترین زندگان بوده اند.»

مادران پارک لاله ایران

۲۲ بهمن ۱۳۹۷